

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

29 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Toma Nadejda,
Judecători – Țurcan Anatolie, Timofti Vladimir, Cobzac Elena și Guzun Ion,

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Prisacari Lilia, de către inculpatul Morogai Ion și avocatul acestuia, Corolevschi Maria, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 ianuarie 2021, în cauza penală în privința lui

Morogai Ion Petru, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 19.12.2019 - 12.06.2020;

Instanța de apel: 18.07.2020 - 27.01.2021;

Instanța de recurs: 05.04.2021 - 29.06.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 12 iunie 2020, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală*, Morogai Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(2) Cod penal, la 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

S-a încasat de la Morogai Ion în beneficiul statului suma de 681,72 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat *in fapt* că, Morogai Ion la data de 21 septembrie 2019, aproximativ pe la ora 20.55, fiind în stare de ebrietate alcoolică, având concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,24 mg/l, nedeținând permis de conducere din categoria din care face parte mijlocul de transport, conducând motocicletă de model „Viper”, fără număr de înmatriculare, pe traseul central din XXXXXX, fiind obligat să respecte regulile de circulație și semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, care avertizează participanții la trafic asupra existenței unui pericol pe drum, n-a ținut permanent seama de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei necesare deplasării în siguranță, determinarea benzii de circulație și modului de conducere a mijlocului de transport, și manifestând neglijență în circumstanțele sus expuse, n-a luat în considerație starea de lucruri în traficul rutier ce reflectă gradul de protecție a participanților la el împotriva accidentelor și consecințelor acestora, pentru

a nu pune în pericol siguranța traficului, a ieșit pe partea din sens opus a traseului și continuând deplasarea neregulamentară, a tamponat pe pietonul Ungureanu Alexandru, a.n.XXXXX, care se afla pe marginea traseului, pe partea stângă, în direcția de mers a motocicletei.

În rezultatul accidentului rutier, minorului Ungureanu Alexandru, conform raportului de expertiză judiciară nr.XXXXX din XXXXX, i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de: traumă craniu-cerebrală acută închisă manifestată prin comoție cerebrală, fractura mandibulei de jos, pe dreapta, fără deplasarea fragmentelor, contuzie a organelor bazinului, fracturi transversale complete metadiaphizară proximală a tibiei cu deplasare 1/3 diametru posterior gambei drepte, la nivel fibulară fractură subperiosteală proximală, care se califică ca vătămare corporală medie, condiționând dereglarea sănătății de lungă durată.

Morogai Ion prin acțiunile sale a încălcat următoarele prevederi ale Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului R. Moldova nr.357 din 13 mai 2009, încălcări care sunt în legătură cauzală directă cu producerea accidentului rutier și consecințele survenite și anume:

-prevederile pct.2, conform cărora în Republica Moldova vehiculele se conduc pe partea dreaptă a carosabilului în sensul de mers;

-prevederile pct.3, conform cărora participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului;

-prevederile pct.10 sub-pct. 1) lit. a) conform cărora persoana care conduce un vehicul trebuie să posede cunoștințe și să execute cerințele Regulamentului Circulației Rutiere, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum;

-prevederile pct.10 sub-pct.2) lit. a) conform cărora persoana care conduce un vehicul trebuie să posede permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria din care face parte autovehiculul condus; certificatul de înmatriculare a vehiculului;

-prevederile pct.14 lit. a) conform cărora conducătorului de vehicul îi este interzis: să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere;

-prevederile pct.42 subpunctul (1) și subpunctul (2) conform cărora determinarea benzilor de circulație se efectuează prin marcaj sau/și indicatoarele rutiere 5.37.1 -5.41.3, iar în lipsa acestora - de către conducătorii vehiculelor, ținând cont de lățimea carosabilului, gabaritele vehiculelor și intervalele de siguranță necesare; pe drumurile cu circulație dublu sens care au cel puțin două benzi pe direcție este interzisă intrarea pe banda de circulație destinată sensului opus;

-prevederile pct.45 subpunctul (1) lit. a), b), d) și subpunctul (2), conform cărora conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: starea sa psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă

situațiile periculoase; situația rutieră; iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului;

-prevederile pct.46 lit. a) conform cărora conducătorul de vehicul trebuie să manifeste prudență sporită și în caz de necesitate, să reducă viteza până la limita care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească, în cazurile în care se deplasează pe lângă copii, persoane de vârstă înaintată, precum și persoane cu semne evidente de dizabilitate;

-precum și prevederile art.19 din Legea nr. 131 din 07.06.2007 privind siguranța traficului rutier, care prevede că; „Dreptul de a conduce un autovehicul se confirmă prin permisul de conducere, în care este indicată categoria și/sau subcategoria lui, iar pe drumurile publice pot conduce autovehicule numai persoanele care posedă permis de conducere de categoria sau subcategoria corespunzătoare autovehiculului.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut *în drept* că, fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(2) Cod penal.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Morogai Ion să fie condamnat în baza art.264 alin.(2) Cod penal, la 1 an și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijlocul de transport.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, instanța de judecată just a stabilit, circumstanțele cauzei și corect a calificat fapta inculpatului în baza art.264 al.(2) Cod penal, însă consideră că această sentință este ilegală și urmează a fi casată în partea ce ține de numirea pedepsei lui Morogai Ion.

Procurorul a considerat că, pedeapsa stabilită este prea blândă pentru săvârșirea faptelor incriminate inculpatului și nu corespunde criteriilor de individualizare a pedepsei, stabilite de art.75 alin.(1) Cod penal, fiind ignorat de instanța de judecată toate criteriile de individualizare a pedepsei stabilite de legislația penală.

Totodată, a menționat că, infracțiunea incriminată lui Morogai Ion se referă la categoria infracțiunilor mai puțin grave, pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de până la 4 ani.

De asemenea, urma a fi ținut cont de motivul infracțiunilor săvârșite: superficialitatea manifestată de Morogai Ion în raport cu respectarea regulilor de securitate a circulației rutieră. Astfel, inculpatul a condus motocicletă de model „Viber”, fără număr de înmatriculare, neavând permis de conducere, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, fiindu-i stabilită concentrația de alcool etilic în aerul expirat de 0,24 mg/l, a ieșit pe partea din sens opus a traseului și continuând deplasarea neregulamentară, l-a tamponat pe pietonul Ungureanu Alexandru, a.n.XXXX Fiind analizate acțiunile lui Morogai Ion rezultă că, pentru acesta nu există careva norme juridice și morale care urmează a fi respectate. El și-a oferit dreptul să conducă o motocicletă fără a respecta anumite cerințe legale, începând cu nedeținerea unui permis de conducere și finalizând cu nerespectarea prevederilor

Regulamentului Circulației Rutiere, ieșind pe traseu a pus în pericol viața fiecărui participant la trafic cu care s-a întâlnit în față până când s-a produs accidentul, cât și a persoanelor care se aflau în preajma pietonul Ungureanu Alexandru.

În continuare procurorul a specificat că, conform prevederilor Codului penal infracțiunea incriminată a fost comisă din imprudență, însă inculpatul intenționat a urcat la volan, nedeținând permis de conducere, neavând dexteritatea în conducere, necunoscând prevederile Regulamentului Circulației Rutiere, fiind în stare de ebrietate alcoolică și în final punând tot intenționat în pericol siguranța tuturor celorlalți participanți la traficul rutier.

Circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea în privința inculpatului Morogai Ion nu s-au stabilit. O poate lua în calcul ca circumstanță agravantă urmările mai grave care puteau surveni ca rezultat al accidentului rutier.

În aceste condiții prin numirea pedepsei prea blânde inculpatului Morogai Ion, nu s-a atins scopul pedepsei penale, stipulat în art.61 alin.(2) Cod penal: Pedepsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților cât și a altor persoane.

Stabilirea lui Morogai Ion a pedepsei penale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, se apreciază ca fiind o pedeapsă vădit neproportională celor comise de către inculpat și urmările produse, cu abateri de la criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art.75 Cod penal, din care rezultă că, persoanei vinovate i se aplică pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.

În altă ordine de idei, procurorul a notat că, instanța de fond a admis o eroare prin neaplicarea în privința lui Morogai Ion pedeapsa complementară obligatorie prevăzută de sancțiunea art.264 alin.(2) Cod penal. Instanța de judecată nici nu a motivat neaplicarea pedepsei complementare obligatorii.

Astfel, legiuitorul a prevăzut în art.264 alin.(1)-(6) Cod penal, pedeapsa complementară obligatorie anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, din cauza comiterii unui număr mare de accidente rutiere de conducătorii mijloacelor de transport în stare de ebrietate. Din această cauză acestor conducători auto urmează a le fi anulat dreptul de a conduce mijloace de transport pentru a nu perturba siguranța traficului rutier, dat fiind faptul ponderii accidentelor rutiere soldate cu urmări grave ce au fost comise de către șoferii aflați în stare de ebrietate la volan. Neaplicarea pedepsei complementare - anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, duce la formarea unei practici vicioase de sine încredere în rândul infractorilor, condamnați pentru astfel de infracțiuni, făcând posibilă conducerea în continuare a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Subsecvent, procurorul a susținut că, instanța de fond la stabilirea pedepsei nu a luat în considerare faptul că, inculpatul Morogai Ion a comis o infracțiune ce periclitează relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier și în al doilea rând relațiile sociale cu privire la sănătatea persoanei, fiind ignorate totodată și prevederile art.2 alin.(2) Cod penal. Raportând aceste prevederi, un rol primordial în aprecierea stabilirii și aplicării pedepsei îl are pericolul social al faptei, sens în care valorile ocrotite de legea penală prin incriminarea faptelor trebuie evidențiate atât pentru

restabilirea ordinii de drept, cât și pentru educarea inculpatului.

3.1. Reprezentantul legal a părții vătămate minore, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Morogai Ion să-i fie aplicată o pedeapsă privativă de libertate și cu admiterea totală a acțiunii civile.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, nu este decacord cu sentința, deoarece o consideră una prea blândă care nu-și va atinge scopul pedepsei penale.

La fel, a fost indicat de reprezentantul legal a părții vătămate că, în cancelaria Judecătorei Drochia, sediul Rîșcani la 11.06.2020 a fost depusă acțiunea civilă prin care a fost solicitat încasarea prejudiciului moral și material, care nu a fost examinat de către instanța de judecată pe motiv că grefierul a ridicat cererea a doua zi după contestarea sentinței.

Totodată, infracțiunea a fost comisă în stare de ebrietate avansată de către Morogai Ion, care nu a conștientizat faptele comise de el și a achitat părții vătămate doar suma de 4 000 lei ca prejudiciu material, însă un careva prejudiciu moral nu a fost achitat partea vătămată rămânând doar cu suferințe, promisiunii și cheltuieli suportate ca urmare a tratamentului primit.

Reprezentantul legal a părții vătămate minore și-a exprimat dezacordul și cu argumentul primei instanței precum că nu au fost depistate careva circumstanțe agravante prevăzute de art.77 Cod penal, menționând că în acțiunile inculpatului sunt cel puțin două circumstanțe agravante și anume art.77 lit. e) Cod penal care prevede săvârșirea cu bună știință a infracțiunii asupra unui minor și lit. j al articolului citat mai sus care prevede săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate, în situația dată infracțiunea a fost săvârșită asupra unui minor, șoferul era fără permis de conducere și în stare de ebrietate.

Prin urmare, pedeapsa aplicată de instanța de fond nu va duce la reeducarea inculpatului, reiese și din faptul că ultimul nu a achitat o sumă rezonabilă a prejudiciului moral și material, dar așteaptă o careva acțiune civilă pe care o va achita la propria lui dorință când va dori și nu atunci când copilul minor care a suferit în urma infracțiunii comise de Morogai Ion, va avea nevoie.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 ianuarie 2021, a fost admise apelurile, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Morogai Ion a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(2) Cod penal, i-a fost aplicată pedeapsa 1 an închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, iar potrivit art.90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 1 an.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de reprezentantul legal a părții vătămate minore Ungureanu Olga și dispusă încasarea în beneficiul acesteia din contul lui Morogai Ion suma de 20 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral și cheltuieli judiciare pentru acordarea asistenței juridice în sumă de 1 400 lei.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel cu trimitere la prevederile art.art.61, 75, 76 și 77 Cod penal, a indicat că, având în vedere comportamentul inculpatului după săvârșirea infracțiunii, ultimul colaborând cu organul de urmărire penală, faptul că acesta a recunoscut vina și se căiește de cele comise, la evidență a

medicul narcolog și psihiatru nu se află, pentru prima dată este atras la răspundere penală, instanța de fond a ajuns la concluzia că restabilirea echității sociale și corectarea condamnatului poate fi efectuată prin aplicarea unei sancțiuni sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, cu respectarea exigențelor prevăzute la art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de apel a notat că, deși prevederile art.264 alin.(2) Cod penal indică că la pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 950 la 1350 unități convenționale, sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 4 ani, în toate cazurile cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, instanța de fond, contrar prevederilor legale, nu a aplicat pedeapsa sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, pedeapsă care poate fi înlăturată doar în condițiile legii.

În acest context, a fost menționat că, pedeapsa sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport este o pedeapsă stabilită de legislator pentru infracțiunea prevăzută de art.264 alin.(2) Cod penal ca complementară obligatorie, care are drept scop prevenirea de a comite infracțiuni.

În sensul dat instanța de apel a constatat că, înlăturarea pedepsei complementare poate avea loc doar în condițiile legii, instanța de fond însă fără temei legal nu a aplicat pedeapsa respectivă.

De asemenea, o pedeapsă prea blândă stabilită generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Astfel, după cum a rezultat din materialele cauzei, Morogai Ion anterior nu a fost judecat, nu este încadrat în câmpul muncii, a comis o infracțiune din categoria infracțiunilor mai puțin grave, pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de până la 4 ani, a comis infracțiunea în stare de ebrietate, neavând permis de conducere, instanța de apel a statuat că în cazul dat instanța de fond urma să aplice inculpatului o pedeapsă de o categorie mai gravă.

În aspectul dat, instanța de apel a conchis că, scopul pedepsei penale poate fi atins doar prin numirea inculpatului a unei categorii de pedeapsă mai severă, și anume închisoare, totodată, ținând cont de persoana inculpatului, care a recunoscut vina sa și se căiește sincer în faptele comise, anterior nu a fost condamnat, astfel că este posibilă aplicarea față de inculpat a prevederilor art.90 Cod penal privind suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe o perioadă de probațiune.

Prin urmare, s-a ținut cont de faptul că inculpatul a recunoscut vina sa în faptele comise și se căiește în faptele comise, instanța de apel a considerat că este posibilă aplicarea prevederilor art.90 alin.(1) Cod penal și sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege privind suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii stabilite inculpatului, fixând pentru el un termen de probațiune pe o durată de 1 an, corectarea lui fiind posibilă fără a fi izolat de societate, apreciind o astfel de pedeapsă ca una echitabilă pentru fapta comisă, iar stabilirea termenului de probațiune va asigura, în opinia instanței, un comportament adecvat al inculpatului, dacă în termenul de probațiune el nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

4.2. Referitor la acțiunea civilă, instanța de apel a statuat că, urmare a

acțiunilor inculpatului, reprezentantul legal a părții vătămate minore Ungureanu Olga a fost nevoită să se adreseze pentru a fi apărate drepturilor sale și atragerea la răspundere a inculpatului la organului de urmărire penală, în procuratură, în instanță de judecată, nefiindu-le recuperat nici în prezent prejudiciul material și moral cauzat în urma acțiunilor ilegale ale inculpatului, astfel părții vătămate minore i-a fost adusă daună morală, deoarece însuși faptul de a fi prejudiciat implică o suferință psihică, ce presupune necesitatea unei compensații, prejudiciul moral fiind evident și care necesită recuperare.

În atare situație inculpatul urmează să compenseze prejudiciul moral cauzat părții vătămate minore, iar suma de 20 000 lei cu titlu de prejudiciu moral va fi în raport cu suferințele suportate de partea vătămată minoră și va aduce satisfacție pentru prejudiciul moral cauzat.

Doar în aspectul dat, apelul declarat pe caz de reprezentantul părții vătămate minore se admite, cu casarea sentinței atacate în latura civilă referitor la încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor pentru asistența juridică, cu pronunțarea unei hotărâri în aspectul dat, prin care se admite parțial pretențiile reprezentantul părții vătămate minore Ungureanu Olga, cu încasarea de la inculpat a sumei de 20 000 lei în folosul părții vătămate cu titlu de prejudiciu moral și suma de 1400 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică acordată.

5. Procurorul, în temeiul art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie excluse prevederile art.90 Cod penal.

În motivarea cerințelor sale a menționat că, prin numirea pedepsei prea blânde inculpatului Morogai Ion, nu s-a atins scopul pedepsei penale, stipulat în art.61 alin.(2) Cod penal: Pedepsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților cât și a altor persoane.

Acuzatorul de stat a susținut că, lui Morogai Ion i-a fost aplicată o pedeapsă penale sub formă de închisoare cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, ca vădit neproportională celor comise de către inculpat și urmările produse, cu abateri de la criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art.75 Cod penal.

În această ordine de idei, în opinia acuzatorului de stat, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei prevăzută la art.90 Cod penal, ține nu de individualizarea pedepsei, ci de individualizarea executării acesteia, de aceea concluzia instanței de apel precum că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă în condițiile de ne izolării lui de societate este injustă și vădit ilegală, deoarece unul din scopurile pedepsei penale este prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, iar aplicarea unei pedepse cu suspendare condiționată a executării pedepsei pentru săvârșirea infracțiunii incriminate, va duce la nerealizarea acestor scopuri ale pedepsei penale.

În sinteza celor expuse, acuzatorul de stat a susținut că, soluția instanței de apel este ilegală care a generat aplicarea inculpatului Morogai Ion o măsură de pedeapsă prea blândă, iar practica judiciară demonstrează că, astfel de soluții nu sunt suficiente nici pentru corectarea infractorului, nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni

și nici satisfacția părților care au avut a suferi și suporta daune morale și materiale în urma aceste categorii de infracțiuni.

5.1. Avocatul Corolevschi Maria în numele inculpatului, în temeiul pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea cerințelor sale a făcut trimitere la prevederile art.art.61, 70, 76, 77 Cod penal, prin care consideră că, instanța de fond corect a reținut că restabilirea echității sociale și corectarea condamnatului poate fi efectuată prin aplicarea unei sancțiuni sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, cu respectarea exigențelor prevăzute la art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, ținând cont de faptul că inculpatul Morogai Ion, la locul de trai se caracterizează pozitiv, că inculpatului după săvârșirile infracțiunii a colaborat cu organul de urmărire penală, a recunoscut vina și se căiește de cele comise, la evidență a medicul narcolog și psihiatru nu se află, pentru prima dată este atras la răspundere penală. Astfel, este justă concluzia instanței de fond că în privința inculpatului nu este rezonabilă aplicarea unei pedepse mai aspre, cum ar fi închisoare indicată în sancțiunea prevăzută la art.264 alin.(2) Cod penal, luând în considerație faptul că inculpatul a solicitat aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității. Este evident că această sancțiune prevăzută de lege este în stare să atingă scopul pedepsei și ar avea efectul scontat asupra conduitei viitoare a inculpatului.

La fel, partea apărării a susținut că, instanța de apel a luat poziția părținitoare a procurorului și a admis apelul procurorului, aplicând pedeapsa complementară, lipsindu-1 pe inculpatul Morogai Ion de un drept pe care acesta nu-1 deține.

În altă ordine de idei, avocatul a făcut referire și la acțiunea civilă, admisă de către instanța de apel, indicând că acesta urma a fi înaintată de reprezentatul legal a părți vătămate minore în instanța de fond care nu iar fi creat impedimente de a se împăca cu inculpatul, mai mult ca atât că a primit o sumă de bani de la acesta.

6. Judecând recursurile ordinare în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acestea urmează a fi respinse ca inadmisibile, din următoarele considerente.

Potrivit art.434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În conformitate cu prevederile art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l respingă, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

În cauza deferită judecării, au fost declarate cereri de recurs atât de partea acuzării, cât și de partea apărării, care, invocând doar dezacordul cu soluția instanței de apel în partea pedepsei stabilite inculpatului, din care motiv hotărârea judecătorească contestată va fi supusă verificării doar sub acest aspect.

Verificând materialele cauzei, în raport cu alegațiile recurenților, Colegiul penal ajunge la concluzia că cele invocate de recurenți, nu și-au găsit confirmarea, iar

soluția adoptată pe marginea acestei spețe de către instanța de apel, este legală, întemeiată și urmează a fi menținută integral.

Prin urmare, Colegiul penal menționează că, potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține că, persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, instanța de recurs reamintește că, categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, în cazul săvârșirii unei infracțiuni doar instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplină libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând cont de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Potrivit actelor cauzei, Colegiul penal atestă că, prima instanță pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în ordinea prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală a dispus condamnarea inculpatului în baza art.264 alin.(2) Cod penal, la 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, iar prin decizia instanței de apel a fost casată sentința și a pronunțat, în partea individualizării și stabilirii pedepsei definitive, o nouă hotărâre, dispunând condamnarea lui Morogai Ion în baza art.264 alin.(2) Cod penal la 1 an închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport și potrivit art.90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 1 an.

Astfel, instanța de recurs apreciază că, la stabilirea și la modul de executare a pedepsei, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art.61, 75, 90 Cod penal, constatând că pedeapsa aplicată va fi echitabilă faptei infracționale comise, ce corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ca urmare, nefiind justificată solicitarea recurențelor privind modificarea pedepsei în privința inculpatului Morogai Ion.

Prin urmare, pedeapsa stabilită inculpatului răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut de art.61 alin.(2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi

infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Referitor la argumentul avocatului precum că: „*acțiunea civilă urma a fi înaintată de reprezentatul legal a părți vătămate minore în instanța de fond, dar nu în apel*”, Colegiul penal menționează că art.219 alin.(1) Cod de procedură penală, nu interzice persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale să depună acțiunea civilă în instanța de apel.

Rezumând cele expuse, instanța de recurs conchide că, în prezenta cauză nu se constată admiterea erorilor de drept semnalate de recurenți și prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, iar la judecarea acestei cauze în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale prescrise de art.art.414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată, impunându-se în consecință declararea inadmisibilității recursurilor declarate, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Prisacari Lilia, de către inculpatul Morogai Ion și avocatul acestuia, Corolevschi Maria, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 ianuarie 2021, în cauza penală în privința lui Morogai Ion XXXXX, cu menținerea hotărârii contestate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată motivat la 05 august 2021.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Țurcan Anatolie

Timofti Vladimir

Cobzac Elena

Guzun Ion